

at dersom den høitagtede Finantsminister har fundet saa store Vanskeligheder ved at faae det nødvendige Personale, saa kunde Grunden her til maaskee søges i, at man ikke har lagttaget den Form, som man ellers har pleiet at lagttage ved saadanne Embeders Besættelse, nemlig at opslaae dem vacante, hvortil der i nærværende Tilfælde synes at have været en særlig Opfordring i den Omstændighed, at det udtryffeligt er forefrevet, at Invalider skulde have en fortrinlig Afgang til disse Embeder. Hvad forøvrigt angaaer Bestemmelsen i Loven af 9de Mai 1851 om, at der skal forelægges den næste Rigsdag et Lovforslag om Sagens Ordning, saa er dette en Bestemmelse, der er foreslaaet af selve Regjeringen og, saavidt jeg erindrer, ikke blevet indført i Loven, som en Følge af Forslag fra Rigsdagen; det er altsaa Noget, som Regjeringen selv har forpligtet sig til. Hvorvidt det er en Forpligtelse, som man saa senere kan undlade at opfylde, naagtet den udtryffeligt er optagen i Loven, er derimod et Spørgsmaal, som det naturligtviis vil være vanskeligt her at afgjøre.

Finantsministeren: Med Hensyn til hvad den ærede Ordfører har bemærket om Embedernes Opdrag, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at det er aldeles ualmindeligt, at man i saadanne Tilfælde som det, hvori Finantsministeriet har været ved disse Forretningers Ordning, opslaaer Embederne vacante. Jeg troer med temmelig Sikkerhed at kunne opfordre den ærede Ordfører til at nævne mig noget som helst Exempel fra den ældre Bestyrelse, hvor man ikke netop i saadanne Tilfælde, hvor der var Spørgsmaal om at faa Noget fra Nyt af, har søgt fortrinsviis at henvende sig til bestemte Mænd, som man havde den Tillid til, at de vare istand til at udføre, hvad der krævedes. Hvad specielt den administrerende Directeur angaaer, maa jeg bemærke, at det Slags Poster aldeles ikke ere stikede til at opslaaes vacante. Da Ministeren her skal lægge Nyg til og påtage sig Ansvar for Forretninger, som han ikke er istand til selv fuldkommen at kontrollere i den Grad, han maatte ønske, er det jo ganske naturligt, at han til en Post, hvoraf Saameget afhænger, søger en Mand, til hvem han har personlig Tillid, og her har

der efter min Mening været en yderligere Opfordring for Ministeren til at følge denne Fremgangsmaade i den Omstændighed, at han har funnet gjøre det uden derved, at forarsage Statskassen nogen Udgiftsforøgelse. Hvad de øvrige Poster angaaer, har man ingenlunde overseet, hverken Lovens Bud, eller at det i og for sig var ønskeligt at besætte dem med Invalider, naar man blandt disse kunde finde Mænd, der vare istand til at overtage de dermed forbundne Forretninger. Bestyrelsen har ogsaa, inden den gjorde sit Forslag til Regjeringen, søgt Oplysning om enhver enkelt Invalid, hvorefter der kunde være Spørgsmaal; thi af de menige Invalider kunde ordentligviis Ingen paatage sig at være Bogholder og lignende Bestillinger, hvorefter her er Spørgsmaal, og de meget saa Invalider af de Mænd, hvorefter der i denne Henseende kunde blive Spørgsmaal, kendte Bestyrelsen meget godt. Bestyrelsen har saaledes ingenlunde manglet tilstrækkelige Oplysninger i den ommeldte Henseende, inden den gjorde sit Forslag til Finantsministeriet om, at der ikke var Invalider, som tilfulde vare stikede til at påtage sig disse Poster. Til de Poster, hvortil Bestyrelsen efter sit bedste Skjøn kunde bringe Invalider i Forslag, har den gjort det. Naar man igrigt vil tage en lille Smule Hensyn til de Personligheder, hvoraf Bestyrelsen bestaaer, og hvori der navnlig findes en Mand, som maaskee allermeest af Alle i Danmark practiff har arbeidet for Invaliderne og taget sig af dem ved den smukke Maade, hvorpaa han indrettede Fjerskillingsabonnementen, saa er der vistnok Opfordring til at antage, at disse Mænd vissefelig ogsaa have ladet den Side af Sagen være sig magtpaaliggende, og at de, naar det havde været muligt at foreslaae Invalider, som kunde bestride de høiere Poster, hvorefter her er Tale, da ogsaa vilde have bragt dem i Forslag.

Ordføreren: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det er mig meget vel bekendt, at endel saadanne Embeder, som de her omhandlede, tidligere ere bortgivne, uden at have været bekendtgjorte vacante, men Spørgsmaalet er, om det er hensigtsmæssigt (Ja! Hør!).